

ли по нѣкогажъ дума за нѣщо по-высоко отъ колкото пѣ-
спитѣ (твърдѣ часто съвсѣмъ непристойни), виното и я-
деніето, за нѣщо по-важно — за нуждитѣ на общнинжъ
на примѣръ ? Никакъ ! На другйтѣ день, слѣдъ празд-
никътѣ, прислушайте ся въ разговоритѣ на млады и стары,
и вы друго не ще чуете, освѣнь расказваніе за вчерашни-
тѣ подвизы въ винопеніето и др. Въ кавенетата, които па-
истинѣ ся пълнятъ огъ млады и стары, — и тамъ не ста-
ва рѣчъ за нѣщо таквозъ, което бы съдѣйствуvalо за нрав-
ственното развитіе на посѣтителитѣ. Театри нѣма у насъ.
Оставатъ Черквите, Читалищата и Училищата, които бы
могли да съдѣйствуvalъ на народното развитіе. Но тая
възможность е само за бѫдущето поколѣнїе, защото за въз-
растнытѣ тя ся парализира съ свойството на сегашнитѣ
нашъ ненормаленѣ общественъ живстъ ; понеже праздни-
чнитѣ веселбы, пѣнietо, непристойното пъяніе и кавенетата
съ своитѣ разнообразни игри, поглъщатъ и заглушаватъ
добрытѣ зърна, които бы паднали въ душитѣ на тѣзи въз-
растни отъ черковнитѣ и училишнитѣ наставленія. До кол-
ко смы парализирали въ това отношеніе, твърдѣ ясно
може да ся види отъ това ; че когато дойде работата за
нѣкоиѣ веселбѣ, дѣто ще има да ся яде, пие и кряска, —
съ единѣ рѣчъ — дѣто има да ся лудува, ный съ готов-
ностъ давамы своїкъ лептѣ, по нѣкогажъ твърдѣ значи-
телнѣ ; а когато е нужно да жертвувамы за нѣкоиѣ об-
щж и твърдѣ полезнѣ работѣ, ный ся чумеримъ и свиди-
ни ся да дадемъ и най-незначително количество .... 1) —
Криво ни е дѣто говоримы това, но какво да сторимъ, ко-
гато си е тѣй. Съ това не искали ный да осажддамы или
да изобличавамы нѣкого, но искали да кажемъ, какъ нѣ-
мамы ный въ общественнытѣ си животъ почти никакви
срѣдства за нашето умственно развитіе.

иѣгы сж таквзызъ, щото правїкъ добро впечатлѣніе на слушателитѣ
и присѫтствующитѣ и малко-много облагородаватъ и възвишаватъ
душкъ на человѣка.

1) По-вечето отъ нашитѣ Читалища имѣтъ и кавенета, които ся
правятъ нарочно, защото при това условіе Читалищата имѣть по-
вече посѣтители и абонати. И това свидѣтельствува до колко ный
цѣнимъ душевното си развитіе и до колко ся грыжимъ за него!